Իքին — · սերմանել վէրէիր· semer un champ, y semer de la graine.

Իքմէք···, ·ո· տե· Իքմէք···։

Իքնան, ·ա· յ֊· քինան, եզ·

Իքնաֆ, ·ա· (յ֊· քէնէֆ, եզ·) շրջակայք, տափարար վայր֊· environs, alentours.

Իքլի, ֊· (խամիզ·) բրա· 2. խմոր· aigre, sur; 2. levain.

— նիւզ· (՚ապուս· Թխըշ֊բուլ֊·) խոժոռ· refrogné.

Իքլիմէք, ֊· (բրա֊իղընել·) բրա֊ ֆոթէլ· խմորեցնել· rendre aigre, aigrir, confire au vinaigre, faire fermenter.

նիւզ — · խոժոռել· se refrogner le visage, faire la grimace, témoigner son déplaisir.

Իքլիլէք, ֊· բրա֊֊֊բրա֊· aigreur, (goût) aigre.

Իքլիմէք, ֊· (բրա֊իլ·) է բրա֊֊֊բրա֊ ֆոռնալ· s'aigrir, devenir aigre.

Իքլիմսի, ֊· ֆոթ ֆ բրա֊· aigrelet, un peu aigre.

Իքպեր, ա·նդ· էքեապիր, յ֊· ֆէռնդան· ա֊֊ֆոֆդան· plus grand, plus âgé.

Իքսէ, ֊· (պաշըն արգասը·) ծոծրակ· nuque, chignon.

— սէսիռսէ· յէռայ· derrière...

— (սին)ռէն կիլիմէք·(իգիլիֆա)· ընէռ էրլալ· marcher à la suite de qn., suivre qn.

Իքսէր, ֊· (միամար· միխ·) (ֆա՛·) բէ֊խա· clou.

Իքսեր, ա· (զիեաուէ քէսիր·) յաճախ֊ֆան· plus nombreux.

Իքսերլիեա, ա· ֆէռա֊ ՛ա֊֊ա՛բ֊֊ա հաճախակ· յաճախ֊ֆան· pour la plupart, le plus souvent.

Իքսերլէմէք, ֊· (մըխլամագ·) բէ֊խա֊խալ· clouer.

Իքսէրճի, ֊· բէ֊խա֊֊ֆոթ֊ բէ֊խ֊֊ճա֊֊· (marchand) cloutier.

Իքսի, ֊· խոնդալ· tison.

Իքսի(լ)մէք, ֊· նա֊֊ալէքյա֊֊յոնէլ· réduire, diminuer, faire diminuer.

Իքսի(լ)մէք, ֊· պակսել· նա֊֊ալէլ· manquer, être en moins, faire défaut.

Իքսիզ, ֊· ա֊֊ան իսկական· sans couture.

Իքսիք, ֊· (նագըս· քէմ·) պակաս· խիզ· խըզ֊ակար· défectueux, incomplet.

— օլ· պակսել· manquer.

— տօլտուրմագ·(Թէմամլամագ·) ընդ֊ալ վերջին· compléter.

— օլմա· կեաց· vivat.

Իքսիքլէմէք, ֊· պակս֊ ա֊֊նել· rendre défectueux.

Իքսիքլիք, ֊· (նօգսան·) պակաս֊֊֊նրա֊· manque, défaut.

Իքսիքսիզ, ֊· (արասըզ արասըզ· միւթէվէլլիհէն· յաեէնգաՀի·) անդադար· անընդհատ· sans cesse, sans relâche, dans une suite non interrompue.

Իքվազ, ա· յ֊· քեռազ, եզ·

Իքվան, ա· յ֊· քէվեն, եզ· 2·3·

Իքտար, ա· յ֊· քէտէր, եզ·

Իքտիրմէք, ֊· գալ սերմանել· faire semer.

Իքքեմ, ա· եզ· էքեապիմ, յ֊· (զիեաուէ քէքիմ·) ազնա֊ֆոյն· ա֊֊ա֊նալ· ազնա֊ալան· plus noble, plus généreux.

Իքռամ(Թ), ա· ազնա֊ալան֊֊ բրա֊· noblesse de caractère, générosité.

Իքքեար, ա· (չիֆթճի· հէքբաա·) հողագործ· laboureur.

՚Իօգաե(Թ), ա· հանգոյց· կապ· 2· գյա֊֊ա֊բրա֊· noeud, lien; 2. difficulté.

՚ԻօգաեԹան, ՚Իօգաեթէյն, ֊ ա֊ե(Թ), եզ·

՚Իօգաե֊բիշա, ֊· ը ըռնանալ ընհանգոյց· qui délie un noeud.

՚Իօգաե֊կիր, ֊· կապել հանգոյց֊֊· 2· գյա֊֊արին· անձնաբին· lié, noué; 2. difficile.

Իօզ, ֊· (լիւպպ· միխ· մաղզ·) հյուղ· հայդ· ա֊֊ալէլ (գնդոց)· ա֊֊ել· 2· (խիւլասէԹ·) բռանն էջաց· suc; sève, moelle, jus; 2. substance, quintessence.

Իօզ, ֊· (զաԹի· մախասուս· խասս· խալիս·) ախտահան· բռան, propre.

— գար(ըն)ասը հարազատ էդբայր· frère germain.

Իօզէնկի, ֊· (րկեբեապ·) ա֊֊ա֊ [գան· étrier.